

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krone, za pol in četr leta razinerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost postnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravništvo se nahajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonji, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak terek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/4 strani K 32, za 1/8 strani K 16, za 1/16 strani K 8, za 1/32 strani K 4, za 1/64 strani K 2, za 1/128 strani K 1. — Pri večkratnem oznalu se cena primerno zniža.

Štev. 7.

V Ptiju v nedeljo dne 16. februarja 1908.

IX. letnik.

Prepuštne šale...

V mariborskem „Fih posu“, ki je bil že kolikorat zaradi častikrake obsojen, čitamo sledete:

„Zupan Ornig se zdravi na jugu; zato pa namente njega izvršuje pravcato strahovlado njegov vice-paša Linhart. Povod po oklici prijece shode, kliče duhovnike na korajzo, jih napada in raztrgava v „Stajercu“, da niti las ne ostane na njih dober, jih ovaja in tira pred sodišče, kjer je seveda vsak duhovnik obsojen. Linhart, katerega edino in glavno delo je, udrihati po duhovnikih in veri razprostira svoje mreže vedno dalje, a od naše strani v ptujski okolici malodane vse spri hudo zimsko spanje. Gospodje, ganite se, ednajsta ura je, sicer nas bo svražnik na vseh straneh prehitel!... idt. itd.“

Bili smo dobre volje, ko smo čitali ta izliv stoka in joka mariborskih klerikalcev. In po pravici rečeno, da smatramo to češkarjo pobožnega lažnika v kati, ki jo je spisal, za nadavno prepuštne šale. Zato smo se smejali in tudi naš urednik Linhart je s prav dobrim appetitom večerjal, vkljub temu da je čital „Fihposove“ prepuštne šale...

Ali kaj je na celi stvari? Zakaj se črno nočno ptiče v Mariboru tako razburja? Linhart kliče „duhovnike na korajzo“; — ja vraga, ali so ti duhovniki že na stališču vaških pastirjev, da si želijo fantovske pretepe? Linhart „ovaja in tira duhovnike pred sodišče“; — ja hudirja, dokler človek ničesar nepostavnegna storii, ga ne more nikdo pred sodnijo narediti... Vsa „strahovlada“, ki jo vprizarja naš urednik Linhart, obstoji v prirejanju prepotrebnih kmetskih shodov. Ti shodi so prvaški gospodi trn v oku in ker se prvaški dr. Jurtela s svojimi pajdaši ne upa razbijati naših shodov, zato se jezi kaplan Korošec... Ej, črni gospodje, potolažite se! V srednjem veku ste neprjetne ljudi žive sežigali, v starem veku so vaši predhodniki farizeji Jezusa križali, — danes pa ste izgubili rabeljsko moč, danes križate k večjem dobro imo človeka... Sicer pa je še nekaj smešnega na teh prepuštne „špasih“: Klerikalci vprijejo: „Poglejte vi gospodje od „narodne stranke“, kako deluje ta hudobni Linhart. Vi ste krivi“. Liberalni „narodovci“ pa zopet kričijo: „No, vi klerikalci, zakaj se ne branite, zakaj ne premagate tega Linharta“. — „Klown“ in „dummer August“ se lasata, — mi naprednjški pa smo občinstvo, mi plaskamo in se smejimo prav iz srca...“

Res, prepuštne šale so to! Slavna, v savinjski dolini tako klaverno pogorela „narodna stranka“ bode vprizarjala prihodnji dve nedelji shode. Na teh shodih se bode govorilo o dveh zadevah. Prvič o volilni preosnovi za deželni zbor, drugič pa o nameščenju sodnijskih uradnikov. Nam ne gre v glavo, da bi bila ta dva vprašanja važna za kmeta. Ne, pa ko bi poslušali zaporednove vse celjske prvaške dohtarje, pa bi le majali z glavo. Ali v zvezci sta vendar ta dva vprašanja: volilno iz prememb zahtevajo pravaki edino zato, da bi čim več svojih uradnikov dobro namestili. „Glavno vprašanje je uradništvo“, tako je dejal g. Ježovnik. Dobro! Ali sklicujete makari vse uradnike od nesebičnega Plopa pa do zadnjega eksekutorja, — kmeter pa pustite

v miru, kajti kmet ima druge skrbi!“

Prepuštne šale so to... In iste neumnosti delajo pravaki na Koroškem. Zdaj so sklemlili, da ustanovijo svojo lastno, neodvisno kmetijsko družbo. Bog se usmili! Ti ljudje pa — kmetijska družba. Leta sem so učili svoje ovčice, da so straniščni napisi važnejši od dobrega gospodarstva. Ia zdaj bodo ustanovili „svojo“ kmetijsko družbo. O Bog! Odpusti jim, ker ne vedo, kakšne kozle streljajo...“

Prepuštne šale... Mi pa se jih veselimo! Vraga, — človek itak nima nič dobrega na svetu, — zakaj bi se ne zabavali na neumnosti svojih nasprotnikov?... Naše delo ne pozna šale, — mi gremo naprej v vroči gospodarski borbi! In iz tega sledijo naši uspehi: ljudstvo izpoveda, da je tisti njegov priatelj, ki mu želi na gospodarskem polju pomagati! Poglejte podružnice naših kmetijskih družb, poglejte naše zadruge, hranilnice, naše okrajne zastope, — naše delo. To pa je šalo, to je delo! Vi prvki vseh strank pa si potisnite krinko pred obraz in plešete po zvoki farško-dohtarske harmonike... Pazite, gospodje, po pustnem torku pride — pepelnica sreda!

Politični pregled.

Še nekaj o vojaški taksi. Poročali smo že natančno o izmeri nove vojaške pristojbine (Krüppelsteuer). Nova je uredba, da se mora vsakdo, ki ni služil pri vojakih ali ki je bil superarbitriran, skozi 12 let vsako leto v prisinci pri občini zglasiti. Tudi tisti, ki bodo morajo zglasiti, ki nimajo 1200 K letnih dohodkov in ki torej ne plačajo takse. — Nova je tudi starišinska taksa. Po tej morajo tudi stariši moža, ki ni služil vojaščino, plačati to pristojbino, aka imajo nad 4.000 K dohodkov. Ta taksa znaša polovica svote, ki bi jo moral sin po teh dohodkih plačati.

Vladna pogajanja z Srbijo se nadaljujejo in so rodila baje že „uspehe“. Poglavitni „uspeh“ mačeha vlade tiči v tem, da se je Srbom glede vpeljave živine priskočilo. Po vladnem načrtu bi smeli Srbi vsako leto 35.000 komadov svoje okužene govede in 70.000 komadov svinj v Avstrijo uvoziti. To je naravnost udarec v obraz naših živinorejcev. Vlada se pač igra s kmeti. Ali branili se bodemo!

Potrjene štajerske deželne postave. Cesar je potrdil deželne postave, tikoče se oproščenja hišno-cinčnega davka v občinah Ptuj, Maribor, Celje in Judenburg.

Dopisi.

Iz Slovenskih goric. — Spregovorimo še tudi mi par besed o dopisu o „pohožnih“ Bolfencanih iz Slov. goric v zadnjem „Stajercu“. — Prebirali smo časopise vestno in premišljeno ter se s pomilovanjem ozirali na vašo, duševno in telesno pokvarjeno mladino. Prišlo nam je na misel kako je mogoče, da se je vaša nekdaj vzorna fara po zaslugu farških podrepnikov Lubeca, svetohilinske Urbanove Lizike, Svarcov in

drugih, v kratkem času šestletnega službovanja „gnusa“ Ilešiča spremenila v gnezdo nečistosti, Sodome in Gomoro, kjer ne le „žegnani“ gospodje, ampak tudi drugi klerikali vaše otroke dan za dnem bolj pobujujejo. Ljudje in celo šolarji pri vas in v sosednih župnjah splošno govorijo — o strašno slabih razmerah v šoli, ker se učitelj in učiteljica baje preveč rada imata. Zatorej gorje vam, ko vaši izpredni fanti in deklice dorasejo! Saj so hodili Švarc, Kumer in Franc Muršec (Živkovič) z „modrijanom“ Lubecom škofa prošit, naj vam (gnusa) Ilešiča nazaj da, ko bo ječo prestal. Tudi sami ste vsled napeljevanja h krivi prisegi tako brezverni postali, in celo verujete, da za duhovnika žih krivo prisede, da ste torej na župnikovo povelje za glažek vina ali piva — z mirno vestjo krivo prisegali in s tem marsikaterega — zavoljo „prazne“ cerkvene kase v nesrečo in ob več stotakov spravili, ter vnebovprijofi sodomski greh storili. Nimate več Ilešiča, ki je svojim ljubicam in krovoprisežnikom za take hudojibe „sveto“ odvezlo dajal! Vam veljajo Gospodove besede: „Vpitje iz Sodome in Gomore prihaja čedalje večje, in njih hudobija je grozno velika.“ Ilešič vas je tudi zelo odiral. Ne samo, da ste mu morali vse cerkvena opravila pošteno plačati in mu vse sorte zbirce dajati, ampak še je ob prilikl velikonočnega izprševanja za vsako malenkost pobiral, cerkvene denarje pa za razne Micike — šparal. Nič ne škodi, če je cerkvena kasa „prazna“, saj bo Urbanova Lizika nekaj šenkala, nekaj pa nova klerikalna „kmečka“ (?) hranilnica v posojilnicu s sedežem pri Sv. Urbanu ali Sv. Bolfenku, kateri si hočete v kratkem ustanoviti. Vbogi Mihečov Jožek, šenkaj rajši Ilešiču tisti polovnjak starega vina, ker ti ga on ne bo nikdar plačal.

Rogaška Slatina. Dragi „Stajerc“! Povod, kamor človek pride, v vsakem kotu te najde, da te čita. Ali žalibog, pri nas na Slatini te skoraj nobeni gostilnicar nima. Kolikorat bi te mnogo ljudi, posebno kmeti radi čitali, ker ti pišeš le resnico. Mi Slatincani smo slišali že mnogokrat kritikovati, da se na Slatini niti „Stajerc“ ne dobi po gostilnah. Primorani smo torej, da ne budem več obiskovali gostilnen, ki nimajo tega lista. Izogibali se budem vseh gostilnen, ki si „Stajerc“ tekom 14 dni ne naročijo. Videli budem, je-li imajo krčmarji večji dobiček od g. nadžupnika ali od nas. — To smo sklenili naprednjaki iz Slatine, kateri gremo za kmetiški list „Stajerc“ v boj!

Rogaška Slatina, 6. februarja 1908. — Dne 3. t. m. se je pri posestniku Overlin v Breštevcu iz do sedaj neznanega vzroka vžgal svinjak. Lega ognja, kakor tudi silni veter sta pripravila celo vas v veliko nevarnost. Gotovo bi ogenj uničil več poslopij, lahko tudi celo vas, aka ne bi bila slatinška prostovolna požarna bramba tako hitro na mestu. Občinski predstojnik Škrabl obvestil je požarno brambo o nezgodi, nakar je stotnik g. Stoinschegg takoj novo brizgalnico in 20 možev pod poveljem g. Pašny-a na pogorišče odposal. Požarna bramba je takoj z uspehom pričela gasiti; posrečilo se je ogenj na svinjak omejiti. Hvale vredno se mora omeniti, da so vaščani požarno brambo

marljivo podpirali. Za obče blagor delujejo požarne brambe z nemško komando se po navadi v zahvalo za njih trud in požrtvovost po farško-prvaških zakotnih listih paujejo in zahmenjujejo; tembolj nas je z prisrčnimi besedami izražena zahvala g. župana Škrabl iznenadila. Vidi se zopet, da je nenaščuvan slovenski kmet tudi Nemcu hvaljen za sprejetoto dobroto. Pozdravili bi dan, na katerem bi ponehala neumna narodna gonja za vselej! Na vas, gospodje nasledniki Onega, ki je pridigoval mir in ljubezen, je ležče, da se ta naš cilj uresniči.

Od Velike nedelje. Poprašujete nas, kaj za en ropot je bil minoli teden. Odgovorimo vam tako-le: Vičanskemu „bürgermajstru“, velecenjenemu gospodu Cajnkaru se je podrl stari sprhneli županski stolec, na katerem je stal, kot „narodnjak slave“. Telebnil je iz njega in nikoli več si ne bode na njem sukal mostačev ter se praskal po svoji modri glavici. Vprašamo vas, dragi rojak Cajnkar, zakaj pa zdaj dalje ne protestirate v zadavi občinske volitve? Kaj ne, začelo je smrdeti? Govorilo se je, da bi bili oni visoki gospodin radi dalje občinski starešina, pa, pa, pa božja previdnost je drugač zravnala...

Velika nedelja. Priatelj „Štajerc“, odgovori, ali smo občinski predstojniki iz občinskega urada, u r a d n o, na drug občinski urad poslati pismo, ki je od strani njega spisano, pa o nobeni uradni zadavi, ampak da se napadajo stranke in ako v takem pismu imenuje en predstojnik slobodno Tebe, dragi „Štajerc“ za „smradljivega Štajerca“? Kaj takega si usoja tisti vičanski stari rihtar storiti, katerega si Ti „Štajerc“ k novemu letu tak lepo spoglavil. Bog ti plati za tisto! Ako odgovorš da ne sme, potem bodemo tistem vičanskemu županu potrebno priskrbeli. Hvala Bogu, da ni več rihtar. Kaj so si vraga Vičancari mislili, ko so tisto osebo za občinskega predstojnika volili?...

Peri Juri Janža.

Op. uredništva: Tako postopanje sega go-to že do izrabljanja uradne moći. Obračunali bomo torej temeljito s tem možakom!

Sv. Urban pri Ptiju. Častiti g. urednik, tukaj pri nas se veliki nemiri vršijo. Klerikci namreč lažejo tako nestranno ter razgrajajo in udri-hajo kakor Judje, ki so Kristusa križali. Glavni vzrok pa je ta: Prejšnji kaplanček mojster Poplatnik ima namreč tukaj svoje špijone nastavljeni, ki mu vse pošte prinašajo, kaj se tukaj godi. Posebno se pa eden špijon odlikuje, ki je na kmetstvu shodu se najbolje ustil in nazadnje, ko je prišel čas za besedo, jo je sramotno odkuril. Ta je namreč Loiz v Ločkem vrhu (židan kropič), ki je na edno veliko posesto priberačil, in ker se za črno suknjo vedno drži, ni čuda da mu posesto vedno bolje po rakovi poti leže. Ti ogleduhu mu potem naznanijo svojemu mojstru in ta jim sestavlja te psovke, katere potem prineše ta „list luči“. Saj vi siromaček niste v stanu, kaj tacega pisati. Tudi v Svetincih je tak možitelj, ferdembani študent, kateri se šopiri in kinča s pavovim perjem. Le trobi, le trobi, pa glej, da ti rog ne poči po plečah. Onemu „mojstru“ pa svetujeme, da nas Urbančane, kateri hvalijo Boga, da je odnesel pete, pri miru pusti, drugače mu zapojemo od „maštih citer“ iz Podperšaka imenitno pesem, da se bo svet čudil temu pobožnemu razširjevalcu laži. Zavedni domačini.

Št. Vid nad Valdekom. Našemu župniku Repoluskemu že zopet grebenj raste, ker ga „Štajerc“ že dolgo ni imel pod krtaco. Pričel nas je zopet napadati. Komaj je pričakoval čas, da je delil listke za velikonočno spoved. Udeležlo se je tega na določeni dan v starji šoli veliko mož. Ali nauke se je dajalo večidel le glede volitev in časnikov. Zaksj, Repolusk, si rekel, da moramo pred volitvami vedno le župnika vprašati? Ali ne veš, da postava tako vplivanje na volitev ne dopušča? Zakaj nam pa branis „Štajerc“ čitali, ko je vendar vsakemu prostoto dano, izberati si svoje liste? Zlagal si se očituo, ko si rekel, da „Štajerc“ komaj izhaja. Žalostno je, da duhovniki domače farane obrekajo, ko hodijo k bolniku. Spominjamo se prejšnjih naših gg. župnikov, ki so bili res Kristovi namestniki in so delali mir med farani. Repolusk pa dela edino nemir. Zakaj si tako dolgo hlače fikal po šolskih

klopeh, da te mora zdaj še „Štajerc“ podučevati? Repolusk, pusti politiko in nas farane pri miru, drugače ti zapojemo pesemco, da se bode celo tvoj oče v cerkveni bajti žikal...

Več Št. Vidčanev.

Mestinje. Dragi „Štajerc“, dejmi tudi od nas malo poročilo. Zvezec dne 6. svetca se je g. dr. Jankovič vratal iz obč. zborna v Celju domu. Mimogrede se zglaši pri tukajšnjemu krčmarju Antonu Smehu, da njegovo časopisje pregleda, ali je vse v redu. Ko zapazi med drugimi tudi „Narodni list“, mu kar v glavi kri zavre. Ko mu je krčmar tudi „Slov. Gospodarja“ ksal, ga nič vkrtilo, ampak „Narodni list“ na tla vrže ter krčmarja zmerja, da je „nemčur“ ter mu obljubi od njegove krčme ljudi odgovarjati. Oh ti vbogi „kmet“ kmečke zvezce, ali ne veš da si tukaj grešil zoper postavo? Vbogi krčmar se je sicer zagovarjal, da on ni „nemčur“, da nemški ne zna, da je tedaj dr. Jankovič nemčur ko zna nemški. Vbogi krčmar ne pozna nobene politične stranke; njegova skrb je, potonike sprejemati brez razlike narodnosti in politične stranke, njemu je vse edno, kar pri za-griznih „Slovenčih“ in klerikalch ne najdemo. V tem se spoznamo! Gospodje pri „Narodnem listu“ pa naj razvidijo, da spadajo v „Štajerčev“ stranko, ker so vendar enkrat priznali potrebo se počiti tudi nemškega jezika, ko so pisali zoper Ter-gleva, da ne zna nemški in je nesposoben za dež. poslanca. Torej je „Narodni list“ v obeh posli-neumnežem nemčurski list, kakor dokazuje dogodba pri Smehu.

Kaplja pri Armelžu. Pred kratkim je prinesel „Štajerc“ novico, da so mlade ženske mnogokrat tudi v pozni noči v farovu. Župnik pa se je razjezik v „Gospodarju“. Utajiti sicer ni mogel omenjeno novico; ali jezi se, da se kdo sploh upa, kai tacega proti blagosloviljenemu gospodu objavit. Čudno je le, da se postavi ta gospod sam v eno vrsto z navadnim obrtnikom, ko ima vendar visoke študije za seboj. Ako se kakšni tamožnji obrtnik z dekletami zabava, se je to vedno zgodoval in niti „Gospodar“, niti župnik ne bodela tega odpravila. Ali iz tega pač ne sledi, da bi bilo lepo, ako obiskujejo ženske opetovanjo farov. Župnik bi pač bolje storil, ako bi smatral dotični članek v „Štajercu“ sa pošteno svarilo in bi molčal, kakor pa da se grozi v „Gospodarju“. Teh groženj se pač nikdo ne bojni in tudi v naprej bodo nepravilnosti javno grajali. Pazite, g. župnik, kajti ves smodnik še ni postreljen in poročali bi lahko še o raznih „dejanjih usmiljnosti“...

Sv. Barbara v Halozah. Sramota za župnika Vogrina in kaplana Rabuzeka, da pošiljata pravke v „Štajercu“. Bes je, kar smo pisali v št. 41. lanskega leta radi volitve cerkvenih ključarjev, res je da so po zvijači izvoljeni. res je da je dobil Jakob Kelc, obč. pred. sv. Elizabete, od 43. oddanih glasov 28. in je bil proti 15. glasom od župnika izvržen, res je da je dobil Vido Kokolj, poprejšnji crk. klučar od 47 oddanih glasov 41. glasov, in je bil proti 6. glasom, na povelje župnika kot voditelja volitve izvržen. Mi farani verujemo, da so od škofa potrjeni, ali mi smemo, kolikor je nas bilo navzočih pri volitvi, vsi pred sodnijo z prisego potrditi, da se volitevni vršila postavnim potom, temveč na povelje našega g. župnika Vogrina. Res je, da se je smerjala kuharica na kuhiškem pragu, ko je videla, da se je vse vršilo po znanem receptu, res je, da je mu bila kuharica z dolgim nosom odšla v Zavrč, res je da jo je dekanova kuharica pripeljala nazaj, res je, da bil štedilnik rudeče barvan, kakor tudi kuhinja za tlakom, res je da je imenoval sv. Pavla „evangelista“, res je da je faranon z točo žugal, res je da je v živi domišljije naslikal raz prižnice, kako bode fara Barbarška razdeljena, radi Vogrina in Rabuzeka, res je da je Belšek pobiral podpise za župnikov sprejem s kamenjem, res je da je Rabuzek zahteval slovenskih recepis, res je da ni imel štole, ko je šel 3 kilometre daleč bolnika previdet, res je da gre k altarju in na kancelj brez bizeta ali kape, res je da je za učiteljice popraševal, res je da je bil brevir ženi Valentina Kolednik v glavo vrgel, res je da je kupil posestvo v Slatinah za 14000 kron, in bo sedaj postal „kmetovalec“. In ker je to vse res, se še ti črnosukneži upajo „popravke“ posiljati, in sami sebe pred farani osmešiti. Oj pravica, božja

hčerka, kje si, da ne pomedeš s tjo preljudmi? Koliko jih je, ki so volkovi v ovčata Poblek po besedah božjega učenika, in podobljeno pobeljenim grobom; sami sebe imajo za pilet o vične, delajo pa največ krvico svojim faranom enem Alla, Hanza, Jaka, šint po tiri s praznirazgrajemehiri...

Več volilcevode i

Iz Škocijana na Koroškem. Dragi Stajerc več Veseli nas naprednjake na Koroškem, da navel, da se zmiraj dovoliš nekaj prostora v „Štajercu“, sa Eu par naših klerikalnih možakov je že datavljeno potrebno, da jih tudi ti, ljubi „Štajerc“ malo ova ušesa primeš. Mi imamo takega župana v pne bod vrsti. Ta gospodek se ne sramuje počivati veliko kega delavca, če se znajde z njim v kaki nemo predni gostilni. Posebno opravka ima z njim izče ga kdo pozdravi z besedo „Gut Heil, Herr dem Bürgermeister“. Seveda, ko je cela občina obesnevenska, da tudi pozdrav župana ne sme nemški. Ubiti. Jako grozno ga razkačijo na mizi uživali ga „Deutscher Schulverein“ ali pa „Südmärk“; tijenje grejo seveda za duri, ali pa jih celo z nogaili i pokonča. Pač prvačko! Drugi enaki mu je gongledo Vunček, čuvaj na južni železnici. Ta možiček živi sicer od Juda; ali kako ga grozi še zmira rama zakaj so pač vendar morali železnico po nkrat slovenski dolini zidati? Mi te vprašamo: zaharak. Pa niso pri kakemu farju za majerja? ali pa nastop kaj pa niso farji železnico zidali? Tudi ti, ljuale, „Štajerc“, imaš veliko trpeti od tega možahadaj. Skoraj vsako soboto, ko priromaš po proggi, gdadz mora on pol ure daleč prenašati, in kako dolge ni si mora roke z žajfo umivati, predno da tovuje zuebi duha de „gifte krote“. Ima tudi vsele večer to lepo navado, da se vleže v „Jezusovo“ roke, noge, srce“, i. t. d. (iz česar se mi gane, toyo ne norčujemo.) Ali vprašamo te, Vunčeka je. Kako je pa potem tvoje postopanje proti ženogledu saj so se že vsi sosedi tvojega sovrašta navoje ličili. Kako pa je s tvojim sinom? Vojvoda, „bradi n nega društva“! Ta fant je že tako študiran, dajan ne potrebuje več v cerkvi mašnih bukvic, iši pokrižati se zna tudi že polatinsko na tri voglost. To je sad bralnega društva! Več fantov iz fanpazili

Iz Sv. Jakoba v Razu. Dragi „Štajerc“, jeman te ljubim črez vse, in te ne pustum, doklančev živim, ker pišeš resnico in sovraši laž in knakor vico. O naših preteklih občinskih volitvah rružba poročam ob bivšega župana Kobenterja, katerač je je sedel že skoraj 16 let na zlatem prestolču je Sv. Jakobske občine, katerega je pa sedaj svoren na lastna stranka, (kakor je tudi on sam izjavil) iz prestolča dol potegnila. Strašanska žalostlovek Oj ti črna zastava in trdnjava koroških nenči kranjskih Slovencev! Mi naprednjaki sami njuška vemo vzroka da se je to pripetilo! Že oči, k začetku njegovega županovanja je prepevaldi črnsa zembla naj pogreznje vsakega „nemčurja“ in vplil „jaz sem župan“ in „zopet župan“, katu se je vinca do možganov napisil. Kar ni moga bo on dovolj vpiti in hujskati, pomagali so mu nješniki: govi pajdaši, orgljar Grafenauer, ki je vplil njuška tulil in izročal pri blagosloviljanju vogeljan kamnedno neobhodno potrebnega tamošnjega kloštra, vrines tiste kateri trdijo da je nemška beseda slovenčačo potreba, tistem celovškemu „Lindwurm“, na bi bi prišel in jih požr! Ali pa ko bi pa prišode tisti „Lindwurm“ pred občinskimi volitvami leme Sv. Jakob, bi se ga bili pač Kobentar in njanični govi podrepniki najbolj prestrašili.

Novice. rugi
Shod na Ptujski gori. V novo otvorjeni gokaze stilini g. Repe na Ptujski gori se je vršilo praj ho teklo nedeljo zborovanje naše stranke. Pri vseh bilih se je napravilo neko napako; vsele tegeljki ni bilo zborovanje tako močno obiskovano, kaken z bi bilo to na Ptujski gori pričakovati. Vendesto pa se je zbral precej poštenih posestnikovrank Shod je vodil v imenu odbora „Štajerčev“ političnega društva g. L. Slavitsch. Govoril pomej je naš urednik g. K. Linhart. V daljšem gredovoru je raztolmačil politične razmere v novi dodejno žavnji zbornici, nevarnost in škodljivost sprejetje P avstro-oogrskih nagodb ter grdo meštarjenje klesnih rikalnih strank za ministerske frake. Nadalje je pojasnil govornik prave vzroke današnje draginjak ter popisal grozno revščino med kmeti. Živo idev našušeno so zbrani kmetje govorniku odobrili govali in se mu zahvalili za njegov trud. Nato so bi